

TRAFIKA PREDRAGA LUCIĆA

Poslovna sposobnost i biračka podobnost

- Gledam te, trafikant, među tom gomilom novina i sve se mislim: jesi li ti poslovno sposoban?
 - I čemu si se domislio: jesam li ili nisam?
 - Nemoj se uvrijedit, ali bojim se da nisi. Čini mi se da ti ostane više novina nego što ih prodaš.
 - Sad bi ti da ti ja pričam o prodaji i remitendi? Nema šanse!
 - Zašto nema?
 - Zato što nisam poslovno sposoban da ti otkrivam poslovne tajne.
 - Jel' se ti to praviš pametan ili možda misliš da ćeš s takvom poslovnom filozofijom jednog lijepog dana postat Todorčić?
 - Valjda ti je jasno da nisam poslovno sposoban da budem poslovno doslovan.
 - Samo se ti zajebavaj s istinskom poslovnošću i s poslovnom sposobnošću... Samo tako nastavi, pa ćeš ostat bez prava glasa!
 - A tko će mi ga oduzet?
 - Naš poslom prekrćani Hrvatski sabor. Kao što ga oduzima svima koji su lišeni poslovne sposobnosti.
 - Mislim da sam poslovno nesposoban da bih shvatio o čemu govoriš.
 - O predloženom Zakonu o registru birača ti govorim, trafikant. A u njemu se kaže, slušaj sad ovo: »Osobe koje su do stupanja na snagu ovog Zakona pravomoćnim rješenjem nadležnog suda u potpunosti lišene poslovne sposobnosti, smatrat će se osobama kojima je oduzeto biračko pravo.«
 - I to je usvojeno?
 - Još nije, ali je na najboljem putu da bude. Jebote, time će bez prava glasa ostat oko 17 tisuća ljudi!
 - Samo 17?
 - Tebi je to malo?
 - Ma pusti sad brojke... Ja ustvari ne razumijem u kakvoj su vezi biračko pravo i poslovna sposobnost. I šta to sve u svemu znači: da izbori i službeno postaju poslovna kategorija, da ne kažem biznis?
 - Kako za koga... Kao što vidiš, neće dopustit da im tih 17 tisuća ljudi kvari posao.
 - A kako se to posao koji je sam

Ima li u Zakonu o registru birača išta više diskriminacije prema oboljelima negoli u svakodnevnom životu Zdrave Naše? Je li humanije da te proglašase mentalno bolesnim ili da te prave budalom?

po sebi pokvaren može dodatno pokvarit?
 - Nemam pojma kako, ali vidim da u tom poslu ubuduće neće sudjelovat mentalno oboljeli građani Zdrave Naše, kao ni osobe s psihosocijalnim smetnjama, naši sugrađani s invaliditetom ili oni kojima je poslovna sposobnost oduzeta zbog neke ovisnosti.
 - A spada li u te ovisnosti i ovisnost o poslu?
 - Ne zajebavaj, trafikant! Radi se o ozbiljnim stvarima, o najcrnijoj diskriminaciji. Radi se o najgrubljem kršenju UN-ove Konvencije o pravima osoba s invaliditetom.
 - A dosad smo tu konvenciju kao poštivali?
 - A kako ti znaš da nismo?
 - Pa i ja sam čitao tekst Tihomira Ponoša u Novom listu i vidio sam da su ti ljudi o kojima govoriš već uspješno diskriminirani: da teoretski imaju pravo glasa, ali da ih nema u popisu birača. Prema tome, novi će zakon samo legalizirat ono što se de facto već provodi.
 - Karikiraš, trafikant, po svom starom poslovnom običaju! I šta bi sad, po tebi, trebalo: da se ovim filantropima u Saboru dopusti da ljudima oduzmu...
 - ... ono što ionako nemaju. I za čim nemaju razloga žalit.
 - Evo ja, kad te slušam, ne mogu prežalit što s takvom pameću nisi završio u Saboru!
 - A šta bih ja u Saboru?
 - Vjerojatno bi se osjećao super među formalistima i debelokošcima koji rezoniraju poput tebe!
 - Izvini, ali tko je izabrao te, kako kažeš, debelokošce i formaliste?

- Kako tko? Svi mi koji smo izašli na birališta. Kao i oni koji nisu izašli, iako im to nitko nije branio.
 - Dakle: nisu ih izabrali ljudi koje su proglasili poslovno nesposobnima?
 - Šta pitaš kad znaš da nisu?!
 - A zanima li te zašto nisu?
 - Pa to je bar jasno: zato što ih nema na biračkim listama, oko čega se, uostalom, već vode dva spora na Ustavnom sudu.
 - A zašto tih ljudi nema na popisu birača i zašto je manje-više svim poslovno sposobnima normalno ili svejedno što ih nema? Zato što je poslovnjacima i sposobnjacima posve normalno ili sasvim svejedno i to što tih ljudi s invaliditetom ili bolešću nema u takozvanom životu, što ih nema na ulicama, što ih nigdje nema. Zato što je našoj licemjernoj kulturi posve normalno ili sasvim svejedno da ti ljudi budu zatvoreni po kućama i po bolnicama, da ih ovaj navodno zdravi svijet ne čuje i ne vidi.
 - To o čemu govoriš je poseban problem.
 - Ne, to je dio istog problema: da je tobože zdravoj i zakonski validnoj većini ozbiljan problem suočiti se s drugačijim ljudima, s ljudima čiji je sav grijeh u tome što imaju probleme drugačije od ovih većinskih, ovih općeprihvaćenih. I zakonodavac to poštuje!
 - Ali to nije pošteno!
 - Poštenije je da ih proglašava poslovno nesposobnima, da ih naziva mentalno oboljelima, ovisnicima i invalidima nego da ih pravi budalama.
 - Kakvim budalama?
 - Ovim većinskim kakve su poželjne na biralištima. A ovi diskriminirani mogu s ponosom poručit uvaženoj gospodi u Saboru: »Možda i jesmo mentalno oboljeli, ali sasvim sigurno nismo ljudi glasat za vas i vama slične!« Oni naprosto nisu sposobni da biraju nesposobne.
 - A mi ostali smo budale, ludaci, šta li...
 - Sam ocijeni šta su ljudi koji, samo zato što su proglašeni poslovno sposobnima, dolaze na birališta i uredno glasaju za tipove koji iz saziva u saziv stvaraju sve veći broj nezaposlenih. I u tome im je sva poslovna sposobnost.